

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/125/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312010949
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2312010949.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci obžalovaného Y. X., pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 14.09.2015 sp. zn. 1T/227/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.04.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný Y. X., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom O. Y. č.XXX

o d s u d z u j e :

Podľa § 149 odsek 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 odsek 2, § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa ukladá obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa, na rozdiel od obžaloby, uznal obžalovaného Y. X. za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písm. a/ s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Trestného zákona v súbehu s prečinom neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 26.04.2012 v čase o 16,51 hod. ako vodič osobného motorového vozidla zn. VW Golf, čiernej farby, evidenčného čísla GA-348 BM vykonával jazdu na ceste III. Triedy č. 5727 v smere z obce Mostová do obce Čierna Voda, kde v kilometri 12,2 pri prechádzaní miernej pravotočivej zákruty sa pohyboval nepovolenou rýchlosťou a zároveň neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam, kedy rýchlosťou najmenej 93 km/h. pravou stranou vozidla zišiel z vozovky na nespevnenú krajinu, následne sa dostal späť na vozovku a prednou časťou svojho vozidla narazil do zadnej časti bicykla pred ním a pri pravom okraji cesty jazdiaceho cyklistu Y. D., ktorého v dôsledku nárazu vymrštilo na čelné sklo vozidla a dopadol na vozovku asi 20 m pred vozidlo, vodič Y. X. s vozidlom prešiel do protismeru, kde narazil do zábradlia mostu, bezprostredne potom pokračoval v jazde a bez poskytnutia potrebnej pomoci z miesta dopravnej nehody ušiel do miesta trvalého bydliska čím Y. D. spôsobil mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol. Obžalovaný Y. X. svojim

konaním porušil ustanovenia § 4 odsek 1 písm. c/, § 9 odsek 1, § 16 odsek 1, odsek 2 a § 66 odsek 2 písm. b/, písm. d/ Zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanému podľa § 149 odsek 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 odsek 2, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/, § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bola poškodená H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XX, s nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie vo veciach občianskoprávných.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva rozsah vykonaného dokazovania ako aj obsah jednotlivých dôkazov a spôsob ich vyhodnotenia tiež to, akými právnymi úvahami sa súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Na rozdiel od obžaloby súd I. stupňa neposúdil konanie obžalovaného ako prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona v súbehu s prečinom neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, ale len ako prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Trestného zákona v súbehu s prečinom neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Rozhodnutie o vine obžalovaného založil súd I. stupňa na základe výsledkov dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, pričom vychádzal predovšetkým zo záverov znaleckých posudkov znalcov z odboru cestnej dopravy Ing. Antona Guštaru a doc. Ing. Pavla Kohúta, PhD, na základe ktorých mal jednoznačne preukázané, že obžalovaný v inkriminovanom čase a úseku prekročil maximálnu povolenú rýchlosť s vozidlom zn. Golf a zároveň sa dostatočne nevenoval riadeniu motorového vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke. Pri prechádzaní pravotočivej zákruty predovšetkým neprispôobil rýchlosť svojho vozidla stavu a povahe vozovky ako aj svojim schopnostiam a zároveň sa pohyboval rýchlosťou vyššou ako povolenou, dostatočným spôsobom sa nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho sa takýmto konaním dostal do kolíznej situácie, kedy jeho vozidlo sa stalo neovládateľné, pričom v závere nehodového deja prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti bicyklistu Y. D., jazdiaceho správnym spôsobom pri okraji vozovky, spôsobil mu mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste nehody podľahol. Po dopravnej nehode neposkytol neobohému zdravotnú pomoc, z vozidla ani nevystúpil a z miesta nehody odišiel.

Na rozdiel od obžaloby súd I. stupňa nemal za jednoznačne a bezpochybne preukázané, že obžalovaný v inkriminovanom čase viedol vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilú na takúto činnosť. V tejto súvislosti poukázal predovšetkým na znalecké posudky Doc. MUDr. Petra Kováča, PhD a Imrich Ivicsicsa, PhD a výpovede znalcov na hlavnom pojednávaní, z ktorých vyplynulo, že tvrdenie obžalovaného o dodatočnom požití alkoholických nápojov môže byť pravdivé. Pre najpresnejší spätný prepočet výpočtu etanolu alkoholu v krvi, malo byť vyšetrenie obžalovaného realizované na sebe nezávislými dvomi metodikami a to jednak dychovou skúškou a následne neodkladným odberom krvi, čo v danom prípade, orgánmi činnými v trestnom konaní, realizované nebolo.

Proti tomuto rozsudku podal zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol. Dôvodom takéhoto postupu má byť skutočnosť, že v rámci konania boli vo veci vypracované dva znalecké posudky z odvetvia toxikológie. Znalec Ing. Imrich Ivicsics, PhD vo svojich záveroch skonštatoval minimálne množstvo etanolu v krvi obžalovaného v čase skutku 1,62 promile aj to, že obžalovaný musel požiť alkohol pred nehodou. Druhý znalec doc. MUDr. Peter Kováč, PhD v znaleckom posudku spochybnil závery znalca Ing. Imricha Ivicsicsa, PhD, preto je dôvodné pribrať do konania Ústav súdneho lekárstva a medicínskych expertíz v Martine za účelom vypracovania ďalšieho znaleckého posudku, ktorý návrh súd zamietol.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora cestou svojej obhajkyne navrhol odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť. V súvislosti s požiadavkou prokurátora na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku poukázal predovšetkým na to, znalec Ing. Imrich Ivicsics, PhD, nespochybnil správnosť znaleckého posudku doc. MUDr. Peter Kováč, PhD, a že obaja znalci sa zhodli na tom, že pre najpresnejší spätný prepočet výpočtu etanolu v krvi malo byť vyšetrenie obžalovaného dvoma na sebe nezávislými metodikami a to jednak dychovou skúškou a následne neodkladným odberom krvi, čo v danom prípade urobené nebolo.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu zástupca krajského prokurátora zotrval na dôvodoch odvolania okresného prokurátora, obžalovaný aj jeho obhajkyňa zotrvali na návrhu zamietnuť odvolanie prokurátora ako nedôvodné a to z dôvodov vyššie uvedených.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe včas podaného odvolania, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné v časti týkajúcej sa právnej kvalifikácie konania obžalovaného a požiadavky na doplnenie dokazovania ďalším znaleckým posudkom.

Prejednávanou trestnou vecou sa už v minulosti odvolací súd zaoberal, keď svojim uznesením zo dňa 20.05.2014 sp. zn. 3To/20/2014, zrušil rozsudok okresného súdu zo dňa 18.11.2013 a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom tohto postupu bola predovšetkým požiadavka náležitého zistenia skutkového stavu, keď dovtedajšie skutkové zistenia súdu I. stupňa nepovažoval krajský súd za dostatočné najmä s poukazom na znalecký posudok doc. MUDr. Petra Kováča, PhD, ktorý bol predložený súdu až v odvolacom konaní.

Po zrušení pôvodného rozsudku vo veci súd I. stupňa vykonal dokazovanie nielen predloženým znaleckým posudkom znalca doc. MUDr. Petra Kováča, PhD ale aj výsluchom tohto znalca, tiež znalca Ing. Imricha Ivicsicsa, PhD, ktorý podal vo veci prvý znalecký posudok, z ktorého dokazovania vyplynulo, že na základe aktuálnych poznatkov forenznej alkoholológie nie je možné jednoznačne a nepochybne vyvrátiť obranu obžalovaného o dodatočnom požití alkoholických nápojov najmä z dôvodu, že pre najpresnejší spätný prepočet výpočtu aj etanolu alkoholu v krvi nebolo vykonané vyšetrenie obžalovaného dvomi na sebe nezávislými metodikami a to jednak dychovou skúškou a následne neodkladným odberom krvi.

Výsledky takto vykonaného dokazovania súd I. stupňa správne vyhodnotil v prospech obžalovaného a správne kvalifikoval jeho konanie len ako prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Trestného zákona. S týmto postupom okresného súdu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach poukazuje na konkrétnu časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Krajský súd, za situácie, že sa dvaja znalci zhodli na tom, že presnému spätnému prepočtu výpočtu etanolu v krvi obžalovaného a tak aj vyvráteniu obrany obžalovaného bráni skutočnosť, že napriek pozitívnej dychovej skúške na alkohol bezprostredne po dopravnej nehode nebola obžalovanému odobratá vzorka krvi na alkohol napriek tomu, že policajti, ktorí prišli do kontaktu s obžalovaným ako prví po dopravnej nehode, cítili v jeho dychu alkohol, v miestnosti kúpeľne videli zvratky, obžalovaný chrčal, bol malátny nevládal sa postaviť, strácal vedomie, preto mu zavolali zdravotnú pomoc. S prihliadnutím na nedostatok porovnávacej vzorky krvi na prepočet alkoholu považoval v súčasnej dobe aj krajský súd požiadavku prokurátora na zrušenie veci za účelom podania ďalšieho znaleckého posudku za nadbytočnú.

Naviac krajský súd poukazuje na to, že prvý znalecký posudok vo veci Ing. Imricha Ivicsicsa, PhD bol podaný už dňa 03.08.2012, obhajkyňa obžalovaného už pri oboznamovaní sa s výsledkami vyšetrovania dňa 25.09.2012 vyslovila potrebu ďalšieho znaleckého posudku za účelom zistenia alebo odstránenia nejasnosti ohľadom času požitia alkoholu obžalovaným, na ktorú požiadavku prokurátor ani v konaní na súde I. stupňa nereagoval.

Znalecký posudok znalca doc. MUDr. Petra Kováča, PhD zabezpečila obhajoba, obaja vyššie uvedení znalci boli vypočutí na hlavnom pojednávaní dňa 09.07.2014, kde konfrontovali vzájomne výsledky vykonaného znaleckého dokazovania a dospeli k zhodnému záveru, že nedostatok odberu krvi na alkohol obžalovaného bezprostredne po nehode bráni právnomu spätnému prepočtu etanolu v krvi obžalovaného v čase dopravnej nehody. Prokurátor vzniesol požiadavku na vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku Ústavom súdneho lekárstva a medicínskych expertíz v Martine až na hlavnom pojednávaní dňa 14.09.2015, teda viac ako 2 mesiace po výsluchu znalcov. Takýto postup prokurátora hodnotil krajský súd ako jeho pasivitu v konaní pred súdom I. stupňa, ktorú súd, pri zachovaní zásady kontradiktórneho konania, nemôže svojou činnosťou nahrádzať.

Vzhľadom na vyššie uvedené považoval krajský súd právnu kvalifikáciu konania obžalovaného tak, ako bola ustálená súdom I. stupňa za správnu a zákonnú, táto zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania.

Vykonaným dokazovaním najmä znaleckými posudkami znalcami z odboru cestnej dopravy bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný ako vodič motorového vozidla v kritickom čase porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 4 odsek 1 písm. c/, § 9 odsek 1, § 16 odsek 1, odsek 2 a § 66 odsek 2 písm. b/, písm. d/ zákona Národnej rady SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Povinnosti vodiča porušil tým, že pri prechádzaní miernej pravotočivej zákruty sa pohyboval nepovolenou rýchlosťou, zároveň neprispôbil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky ani svojim schopnostiam. Pri rýchlosti najmenej 93km za hodinu pravou stranou vozidla zišiel z vozovky na nespevnenú krajnicu, následne sa dostal späť na vozovku a prednou časťou svojho vozidla narazil do

zadnej časti bicykla pred ním a pri pravom okraji vozovky jazdiaceho cyklistu Y. D., ktorý mnohopočetným poraneniam na mieste nehody podľahol.

V súvislosti s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného aj ako prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona poukazuje krajský súd aj na porušenie povinností vodiča, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 66 odsek 2 písm. b/, písm. d/ zák. č. 8/2009 Z. z. v zmysle ktorého je vodič povinný poskytnúť podľa svojich schopností a možností zranenej osobe prvú pomoc

a bezodkladne privolať záchrannú zdravotnú službu a tiež zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

Pri preskúšaní výroku o treste dospel krajský súd k záveru, že napriek tomu, že súd I. stupňa správne ustálil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a v zmysle § 41 odsek 1 Trestného zákona a ukladal obžalovanému trest v rámci základnej trestnej sadzby, nemožno uložený podmienený trest považovať za primeraný.

Uložený podmienený trest, aj za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti, nezohľadňuje osobu obžalovaného, okolnosti prípadu, viacnásobné porušenie povinností vodiča a vzniknutý neodstrániteľný následok - smrť iného účastníka cestnej premávky a tak je v zrejmom rozpore aj s hľadiskami určenými v zásadách pre ukládanie trestov v zmysle § 34 Trestného zákona. V zmysle týchto zásad je účelom trestu nielen generálna prevencia ale aj individuálna prevencia a v neposlednom rade má trest vyjadriť aj morálne odsúdenie páchatela.

Z týchto dôvodov krajský súd zrušil výrok o treste a sám, postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, uložil obžalovanému trest uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, keď mal za to, že pri hodnotení osoby obžalovaného je potrebné prihliadnúť aj na zahladené odsúdenie obžalovaného z roku 2003, tiež na to, že dňa 26.04.2012 spôsobil dopravnú nehodu, ktorá bola riešená ako priestupok zadržaním vodičského preukazu postupom podľa § 70 odsek 1 písm. a/ zák. č. 8/2009 Z. z., ktoré skutočnosti nasvedčujú na to, že žalovaná trestná činnosť nie je ojedinelým excesom obžalovaného v doprave.

Pri rozhodovaní o treste krajský súd tiež prihliadol na celkový postoj obžalovaného k prejednávanej veci, na to, že z miesta nehody ušiel bez snahy poskytnúť poškodenému pomoc a dospel k záveru, že uloženie podmieneného trestu je príliš mierne, je v rozpore s hľadiskami určenými v zásadách pre ukládanie trestov podľa § 34 Trestného zákona. Za primeraný všetkým vyššie uvedeným hľadiskám považoval krajský súd z hľadiska druhu a účelu trestu len trest nepodmienený, ktorého výmeru na dolnej hranici trestnej sadzby považoval v prejednávanej veci za postačujúcu nielen vzhľadom na osobu obžalovaného, na ktorého sa hľadí ako na netrestaného, ale aj s poukazom na časový odstup, ktorý uplynul od spáchania žalovaného skutku.

Pretože obžalovaný nebol za posledných desať rokov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, bol pre výkon tohto trestu v zmysle § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Nakoľko sa obžalovaný dopustil žalovanej trestnej činnosti v súvislosti s činnosťou vodiča a to porušením dôležitých povinností vyplývajúcich zo zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, krajský súd mu uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov v zmysle § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, ktorého výmeru považoval vzhľadom na požiadavky účelu trestu vyplývajúce z ustanovenia § 34 Trestného zákona za primeraný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.